

Ack högaste himmel

1. Ack, högaste himmel och fallande jord,
det kostar på en yngling att leva här på jord
Att leva här på jorden det plågsamt vara må
att älska lilla vännen, den aldrig man kan få
2. Du talar visst väl men du tänker inte så,
för när jag vänder ryggen till, så ler du däråt
Var gång jag till dig kommer, visst roar det dej
att du får tala falskerhet och göra narr av mej
3. Ett sådant falskt hjärta får aldrig se Gud,
så mycket har jag läst i mitt åttonde bud
Du med din' öron höra och med din' ögon se,
att aldrig falskt hjärta jag burit emot dej
4. Om dagen i mitt arbete är du i mitt sinn,
om natten då jag sover är du uti min dröm
Om morgon då jag vaknar, vem saknar jag då
jag saknar lilla vännen, hon är långt härifrån (den aldrig
jag kan få)
5. Dina rosenröda kinder, din sockersöta mun
har lagt uppå mitt hjärta en börda så tung
Den bördan får jag bära och släpa för dej
så länge som blodet (blodet) är varmer uti mej
6. Du söker efter rikedomar och penningar och gull
men du får inte mera än trenne skovlar mull
och fyra tunna bräder och så en svepeduk
Blott fyra tunna bräder att få vila i till slut
7. Nu får jag avsked taga och bjuda dig adjö
Jag får ej längre vara hos min kära fästemo
Dej så har jag älskat i liv och i död
För dej vill jag våga mitt hjärteblod så röd
8. Med sorger och bekymmer får en skilja sej åt
Gud nåde den människan som skiljer en åt!
Den människan gör värre än någon kan tro
Den människan gör värre än den som håller krog